

Sygn. akt IV U 332/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 marca 2019 r. w S.

odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 4 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01 lutego 2018 roku do dnia 31 stycznia 2020 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz K. S. kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 332/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 04.04.2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczony jest zdolny do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniósł ubezpieczony K. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu decyzji podniósł, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczony K. S. urodzony (...) w dniu 22.01.2018r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawcy okresowego zespołu bólowego kręgosłupa, stanu po udarze mózgu, niedrożności tętnicy kręgosłupa lewej, cukrzycy, nadciśnienia tętniczego, zespołu bezdechu sennego, zespołu cieśni nadgarstka po operacji nie stwierdziła niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa A. S., ortopedy J. S., pulmonologa J. M. (1), diabetologa E. R. i kardiologa J. M. (2). Biegli w swojej opinii (k. 8-13) stwierdzili u ubezpieczonego: chorobę zwyrodnieniową – dyskopatyczną kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym, obustronny zespół cieśni nadgarstka leczony operacyjnie bez upośledzenia sprawności chwytnej rąk, przebyty udar mózgu bez deficytu neurologicznego, cukrzycę leczoną insuliną i nadciśnienie tętnicze. Pomimo tych schorzeń, w ocenie biegłych, ubezpieczony jest zdolny do pracy w wyuczonym i wykonywanym zawodzie. Na skutek zastrzeżeń do opinii Sąd na wniosek ubezpieczonego dopuścił dowód z opinii biegłych: diabetologa M. T., pulmonologa L. S. i specjalisty medycyny pracy L. M.. Biegłe w swojej opinii (k.72-76) stwierdziły u ubezpieczonego cukrzycę typu 2 leczoną metodą intensywnej insulinoterapii za pomocą wielokrotnych wstrzyknięć i doustnymi lekami hypoglikemizującymi, nadciśnienie tętnicze, obturacyjny bezdech senny w stopniu ciężkim, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym, stan po przebyłym udarze mózgu, zespół cieśni nadgarstka po leczeniu operacyjnym. Schorzenia te, zdaniem biegłych, powodują częściową niezdolność do pracy na okres od 01 lutego 2018r. do 31 stycznia 2020r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczony spełnia wszystkie warunki zawarte w tym przepisie. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłych: diabetologa M. T., pulmonologa L. S. i specjalisty medycyny pracy L. M.. Zdaniem Sądu Okręgowego opinia ta została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionej opinii biegłych. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów. Podzielając w/w opinie Sąd miał na względzie również to, że w jej wydaniu brał również udział lekarz medycyny pracy. Ponadto biegli ci dysponowali wynikami badań złożonymi przez wnioskodawcę już po wydaniu opinii przez pierwszy zespół biegłych. Sąd Okręgowy nie podzielił opinii biegłych: neurologa A. S., ortopedy J. S., pulmonologa J. M. (1), diabetologa E. R. i kardiologa J. M. (2). Opinia ta jest nadzwyczaj lakoniczna. Biegli nie odnieśli się w niej do wyników badań. Nie wskazali na czym oparli swoje stwierdzenia. Ponadto nie wypowiedzieli się na czym polega poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego od czasu badania w dniu 19.09.2017r. kiedy przez Lekarza Orzecznika ZUS został uznany za częściowo niezdolnego do pracy.

W ocenie Sądu wniosek pełnomocnika ZUS o dopuszczenie opinii trzeciego zespołu biegłych tej samej specjalności nie był uzasadniony. W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych diabetologa M. T., pulmonologa L. S. i specjalisty medycyny pracy L. M., które uznały, że K. S. jest osobą częściowo niezdolną

do pracy. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy. Sąd Najwyższy wyjaśniał w przeszłości, że do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady prowadzenia dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 kpc, a zatem sąd nie jest obowiązany dopuścić dowód z opinii kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia nie jest korzystna dla strony (wyrok SN z dnia 15 lutego 1974 r., II CR 817/73, Lex nr 7404). Żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sąd uzyskał od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (wyrok SN z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99, OSNAPUS 2000, nr 23, poz. 869). Wielokrotnie też Sąd Najwyższy stwierdzał, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyroki SN z dnia 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 22, poz. 807, z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 108/97, OSNAPUS 1998, nr 5, poz. 161).

Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy nie występowały okoliczności, które przemawiałyby za dopuszczeniem kolejnych opinii biegłych lekarzy, gdyż wszystkie niezbędne zagadnienia zostały wszechstronnie wyjaśnione w opinii już w sprawie sporządzonej, którą Sąd podzielił. Biegłe odniosły się zarówno do wykształcenia ubezpieczonego, jak i do posiadanych przez niego kwalifikacji w kontekście stwierdzonych schorzeń.

Biegłe zasadnie wskazały, że stan zdrowia K. S. kwalifikuje go do osób częściowo niezdolnych do pracy. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy wskazano, iż "częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji". Ubezpieczony posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu tokarza i frezera. Ostatnio obsługiwał obrabiarki sterowane numerycznie. W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczony znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Praca ta, wbrew stanowisku organu rentowego, stwarza poważne zagrożenie dla osoby chorej na cukrzycę i po przebytych udarach mózgu. Jest to praca przy maszynach w ruchu. Osoby zagrożone nawet chwilową utratą świadomości lub równowagi (a do takich należy ubezpieczony) nie powinny takiej pracy wykonywać.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par. 2 kpc orzekł jak w wyroku. O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc.